

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6322202316
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6322202316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Šablu a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloletú A. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dcéru otca T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX X. a matky V. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. A., zdržujúca sa na adrese K. XXX/XX, XXX XX I. nad O., v konaní o návrhu navrhovateľky F. M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX X., o zverenie maloletej A. A. do jej náhradnej osobnej starostlivosti, za účasti krajského prokurátora v Banskej Bystrici, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/105/2022-125 z 21.02.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v plnom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľky F. M. L. na zverenie maloletej A. A., nar. XX.XX.XXXX (ďalej aj „maloletá“) do jej náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 45 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „zákon o rodine“) považujúc takéto rozhodnutie súladné so záujmom maloletej. Súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka je teta (otcova sestra) maloletej, ktorá žiadosť o zverenie maloletej do jej náhradnej osobnej starostlivosti odôvodňovala tým, že dňa 20. septembra 2022 ju základná škola, ktorej žiačkou je maloletá, informovala, že maloletá javí známky psychického týrania, bojí sa ísť domov k otcovi, maloletá sa v škole zverila, že dňa 19.09.2022 ju otec fyzicky napadol pod vplyvom alkoholu, udieral ju do hlavy, škrtil ju, ťahal za vlasy, pričom jej zlomil predný zub. Maloletá sa ocitla v situácii, keď žiaden z rodičov nedokázal zabezpečovať starostlivosť o ňu.

1.1 Súd prvej inštancie v konaní zistil, že rodičia maloletej nie sú manželia. Rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 2P/14/2011-43 z 27.06.2011 bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca a matke určená vyživovacia povinnosť voči maloletej. V roku 2015 zaviazal Okresný súd Brezno otca povinnosťou informovať matku maloletej o podstatných záležitostiach týkajúcich sa maloletej a v roku 2022 rozhodol o zvýšení výživného zo strany matky na maloletú. Uznesením č. k. 0Tp/129/2022-143 z 23.09.2022 rozhodol Okresný súd Brezno o vzatí otca maloletej dňom 21.09.2022 do väzby ako podozrivého zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal otec dopustiť voči maloletej A.. Medzi maloletou a jej matkou nie je vytvorený vzťah matky a dcéry z dôvodu, že od roku 2011, kedy bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca, otec neumožňoval matke kontakt s maloletou a matka nemá vytvorené ani materiálne podmienky na osobnú starostlivosť o maloletú. Uznesením č. k. 8P/98/2022-16 z 27.09.2022 odovzdal Okresný súd Brezno maloletú do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá sa už od 21.09.2022 nachádzala v osobnej starostlivosti navrhovateľky. Maloletá A. má XX rokov, je zdravá, rodina navrhovateľky žije usporiadaným životom, navrhovateľka je bezúhonná, jej zdravotný stav umožňuje osobnú starostlivosť o maloletú. Navrhovateľka býva spolu s manželom a dcérou Z. v rodinnom dome, v ktorom sú vytvorené materiálne podmienky na osobnú starostlivosť o maloletú

A.. Manžel navrhovateľky so zverením maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky súhlasil. Súhlas so zverením maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti vyslovila aj matka maloletej, ktorá uvítala zmenu výchovného prostredia maloletej s odôvodnením, že s navrhovateľkou komunikuje o maloletej, čo napomáha vytvoreniu vzťahu s maloletou. Otec pri výsluchu pred dožiadaným Okresným súdom Banská Bystrica s návrhom na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky súhlasil, ale popieral fyzické útoky na maloletú.

1.2 Súd prvej inštancie zistil, že pred uväznením pracoval v I. X., a. s. X. s priemerným čistým mesačným zárobkom 990,69 €, inú vyživovaciu povinnosť než k maloletej nemá. Matka rovnako nemá inú vyživovaciu povinnosť, je zamestnaná v spoločnosti O. M. Q., a. s., Žiar nad Hronom s priemerným čistým mesačným zárobkom 1 252,08 €.

1.3 Podľa § 45 ods. 1, 2, 3 zákona o rodine zveril maloletú súd do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorej rozsah oprávnení a povinností vymedzil priamo vo výroku rozhodnutia a podľa § 62 ods. 1 v spojení s § 45 ods. 7 zákona o rodine uložil obom rodičom povinnosť prispievať na výživu maloletej na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno a po dovŕšení plnoletosti maloletou k jej rukám, otcovi vo výške 110,- € mesačne a matke vo výške 170,- € mesačne (výroky I. a II.). Ďalším III. výrokom súd prvej inštancie určil, k zmene ktorých rozhodnutí dochádza prijatím novej úpravy rodičovských práv a povinností a IV. výrokom zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením z 27.09.2022, na základe ktorého bola maloletá odovzdaná do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Výrok V. je rozhodnutím o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletej, v ktorom zmenil názor vyjadrený počas súdneho konania a nesúhlasil so zverením maloletej A. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky a to len preto, že sa o maloletú staral od jej dvoch rokov a je na dcéru citovo naviazaný a ľúbi ju. Nesúhlasil ani s výškou výživného určeného súdom prvej inštancie s odôvodnením, že sa nachádza vo výkone väzby, zárobkovú činnosť nevykonáva, preto nie je schopný platiť výživné vo výške 100,- € mesačne.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že otec maloletej je vo výkone väzby, s maloletou nemá žiaden kontakt a maloletá ani záujem o kontakt s otcom nemá, vyjadrila z prípadného kontaktu obavu. V čase podania vyjadrenia sa maloletá nachádzala v osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá zabezpečuje starostlivosť o maloletú na veľmi dobrej úrovni. Maloletá a v domácnosti navrhovateľky cíti dobre a chce v nej zotrvať z dôvodu, že s matkou nemá doposiaľ vytvorený emocionálny vzťah, ich kontakt je sporadický a telefonický. Kolízny opatrovník považuje zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky za najvhodnejší spôsob zabezpečenia starostlivosti o maloletú, keď v súčasnosti niet inej osoby, ktorá by túto činnosť mohla vykonávať a maloletá by musela byť umiestnená v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

4. K odvolaniu otca sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno, ktorý navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie založené na spoľahlivo zistenom skutočnom stave so správnym právnym posúdením.

5. Matka zopakovala, že vzhľadom na vyšetrovanie vedené proti otcovi a absentujúci vzťah dcéry a matky je rozhodnutie súdu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti blízkej osoby - navrhovateľky najlepším riešením pre maloletú.

6. Navrhovateľka nesúhlasila s odvolaním otca. Uviedla, že maloletá A. má u nej vytvorené vhodné podmienky na svoj rast a ďalší vývoj. V jej starostlivosti sa maloletá cíti bezpečne, je spokojná, svoj čas trávi aj u starej mamy I. A., ktorá hlavne zabezpečovala jej výchovu od 2 do 11 rokov. Matka maloletej nemá s maloletou vytvorený žiadny vzťah ani citovú väzbu, maloletá otca odmieta, má z neho strach a odvolaniu otca nerozumie, keď do rozhodnutia súdu prvej inštancie so zverením maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky súhlasil. Žiadala potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

7. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní otca podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie nebolo potrebné doplniť ani zopakovať, prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem, skutočný stav veci súd prvej inštancie zistil a otec v odvolaní neoznačil žiadne nové skutočnosti, ktoré by ho spochybňovali.

Otec v odvolaní neuviedol žiadne odvolacie dôvody, súdu prvej inštancie okrem určenia jeho vyživovacej povinnosti nad jeho možnosti v podstate nič nevytýkal. Odvolanie odôvodnil iba tým, že svoju dcéru má rád a nie je schopný platiť výživné vo výške určenej okresným súdom. Takto formulované odvolacie dôvody je možné podriaďiť iba pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku, ale len v časti odvolania týkajúcej sa uloženia povinnosti otcovi platiť výživné na maloletú, keď otec spochybňuje posúdenie jeho schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť a v konkrétnej výške. Odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v celom jeho rozsahu, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku aj dôvodoch, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a len na zdôraznenie jeho správnosti uvádza.

10. Otec podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v čase, keď sa nachádzal vo výkone väzby. Svedčí o tom záhlavie jeho podania, aj obálka, v ktorej bolo toto podanie Okresnému súdu Brezno doručené. Od 1. marca 2023, kedy bolo odvolanie otca doručené súdu prvej inštancie došlo na strane otca k zmene v tom, že bol prepustený z väzby, o čom svedčí odpoveď na lustráciu v Zbore väzenskej a justičnej stráže zo 04.04.2023, kedy bolo súdu oznámené, že otec sa v evidencii ZVJS nenachádza. Otec v odvolaní tvrdí, že v dôsledku uväznenia prišiel o prácu, vo väzbe nie je zárobkovo činný, preto nie je schopný plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére.

11. Súd prvej inštancie správne posúdil zistený skutočný stav veci podľa § 45, § 62 a § 75 zákona o rodine. V konaní bolo preukázané, že maloletá A. sa ocitla bez starostlivosti dospelé osoby po tom, čo otec, ktorému bola rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 2P/14/2011 z 27.06.2011 zverená do osobnej starostlivosti, bol vzatý do väzby a matka nemala vytvorené podmienky pre starostlivosť o maloletú. Súd prvej inštancie zvolil správnu formu náhradnej osobnej starostlivosti, keď maloletú zveril do osobnej starostlivosti blízkej osoby - krstnej mamy, u ktorej sa maloletá cíti bezpečne a spokojná, keďže ide o rodinné prostredie jej dobre známe. Otec nespochybňuje starostlivosť navrhovateľky o maloletú, nepreukázal, že sám starostlivosť o maloletú zabezpečí vie, matka s maloletou nemá vytvorený taký vzťah, aby sa maloletá A. u nej cítila šťastná a spokojná, čo potvrdzuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky je vecne správne. Súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 45 ods. 3 zákona o rodine vymedzil navrhovateľke práva a povinnosti a rodičom podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine uložil povinnosť platiť na výživu maloletej výživné v sume zodpovedajúcej ich schopnostiam a možnostiam. Skutočnosť, že sa otec nachádzal v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie vo väzbe z dôvodu podozrenia z úmyselného protiprávneho konania majúceho znaky trestnej činnosti, následkom čoho stratil príjem zo zamestnania, nemôže byť na úkor maloleteho dieťaťa. V takomto prípade sa uplatní princíp potenciality príjmov, v zmysle ktorého súd neprihliada len na skutočné príjmy osoby povinnej platiť výživné, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jej potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré mohla mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce, atď. (podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. februára 2019 sp. zn. 3Cdo/236/2018 publikovaného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 42/2022).

12. Lustráciou v Sociálnej poisťovni odvolací súd zistil, že otec o zamestnanie v I. X., a. s. neprišiel. V septembri 2022 sa otcovi vykazuje u zamestnávateľa príjem vo výške 1 110,42 € brutto, v mesiacoch október, november, december 2022, január, február 2023 otec vykázany príjem zo zamestnania nemá, avšak v marci 2023 opäť pracoval u toho istého zamestnávateľa s hrubým mesačným zárobkom 795,- € a v apríli 2023 dosiahol hrubý príjem 1 442,02 €. Z takto zisteného príjmu je otec aj podľa názoru odvolacieho súdu schopný platiť výživné v prospech maloletej v sume 110,- € mesačne. Povinnosť súdu prihliadnúť na potenciálny príjem výživou povinnej osoby vyplýva z § 75 zákona o rodine. Zákon o rodine v § 45 ods. 7 výslovne ustanovuje, že rozhodnutím o zverení maloleteho dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká. Nezanikajú ani rodičovské práva a povinnosti sú len obmedzené v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa

zverené do náhradnej osobnej starostlivosti (§ 45 ods. 6 zákona o rodine), čo znamená, že rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie za platobné miesto výživného v súlade s § 45 ods. 8 zákona o rodine určil do plnoletosti dieťaťa Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

13. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v každom jeho výroku.

14. Náhradu trov odvolacieho konania žiaden z účastníkov konania nežiadal. O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu podľa § 57 C. m. p. rozhoduje súd len na návrh. Rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje výrok o trovách odvolacieho konania z dôvodu, že návrh na prijatie takéhoto rozhodnutia podaný nebol.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Účastník konania má možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba

zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola uložená peňažná povinnosť, možno na základe návrhu oprávneného vykonať exekúciu proti povinnému zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, predajom hnuiteľných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku a/alebo príkazom na zadržanie vodičského preukazu za splnenia zákonných podmienok (§ 50 ods. 1 v spojení s § 63 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému alebo vykonateľné rozhodnutie o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).